ചക്രദത്തം പരിചയപ്പെടുത്തൽ

ഡോ. മനോജ് ശങ്കരനാരായണ

സഭായേ നമഃ. ആദരണീയനായ അദ്ധ്യക്ഷൻ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡയറക്ടർ ഡോ. അനിത ജേക്കബ് മാഡം, ബഹുമാന്യരേ, സുഹൃത്തുക്കളേ, ഈയൊരു അവസരത്തിൽ ചക്രദത്തത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ള ഒരു ഭാഗ്യം എനിക്ക് തന്ന എസ്എൻ എയുടെ സെമിനാർ സംഘാടകർക്ക് ആദ്യം തന്നെ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ.

ആയുർവേദം ഇപ്പോൾ സിലബസ് വിഷയാടിസ്ഥാനത്തിലായത് കൊ ് തന്നെ നമ്മളുടെ തലമുറയിൽപെട്ട പലരും ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നകന്ന് ആയുർവേദത്തെ കാണുന്ന തലമുറയിൽ പെട്ടവരാണ്. ഈ വ്യത്യാസം മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊ ുതന്നെ ഇതിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനേയും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ കാലഘട്ടത്തിനേയും പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊ ് ഞാൻ തുടങ്ങുകയാണ്. പലപ്പോഴും ഒന്നാം കൊല്ലം ഇതിഹാസം പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഇതിഹാസത്തെക്കുറിച്ച് മറക്കാനാണ് എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഇത് നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുകയാണ് എന്ന് തോന്നരുത്. വളരെ അക്കാദമികമായ സ്വഭാവത്തോടുകൂടി തന്നെയായിരിക്കും ആദ്യത്തെ വിഷയങ്ങൾ പോകുന്നത്. അതുകൊ ് ചികിത്സാപരമായ കാര്യം ഇതിന്റെ ആദ്യ ഭാഗങ്ങളിൽ കാണില്ല്യ. എല്ലാവരും എന്നോട് ക്ഷമിക്കുക.

ചക്രപാണിയെ ആയുർവേദലോകം വളരെ ബഹുമാനത്തോട് കൂടിയായിരുന്നു ക ിരുന്നത്. അത് അദ്ദേഹത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാതകരായിട്ടുള്ള നിശ്ചലകരൻ, ശിവദാസസെൻ തുടങ്ങിയവർ നൽകിയ ചില വിശേഷണങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

''ചക്രപാണിദത്തോ വിദ്വാൻ വിദിതഃ
ചരകഃ ചതുരാനനോ ബഹുശ്രുതഃ
പരിശ്രുതഃ സുശ്രുതഃ സഹസ്രനയനഃ''

ഇത്രയും സുദീർഘമായിട്ടുള്ള ഒരു വിശേഷണം അദ്ദേഹത്തിനേക്കാൾ ഒരു രേ ാ മൂന്നോ നൂറ്റാ ിന് ശേഷമുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥകർത്താവ് നൽകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് വൈദ്യസമൂഹത്തിലു ായിരുന്ന സ്ഥാനം സുവിദിതമാണ്. മറ്റു വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ നിന്ന് വളരെ ഭാഗ്യവാനാണ് ചക്രപാണി. കാരണം, ഭാനുമതി ഏതാ ാരു 180 വർഷം മുമ്പ് മുഴുവനായിട്ട് ഉ ായിരുന്നു എന്നാണ് കാറ്റലോഗസ് കാറ്റലോഗോറം ചെയ്തു കൊ ിരുന്ന അൽഫ്രഡ് സായിബ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, നിർഭാഗ്യവശാൽ അതിന്റെ സൂത്രസ്ഥാനം മാത്രമേ നമ്മുടെ കൈയിൽ വന്നുള്ളൂ. മറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചക്രദത്തവും ദ്രവ്യഗുണ സംഗ്രഹവും ആയുർവേദ ദീപികയും ഏതാ ് മുഴുവനായിട്ട് നമ്മൾ ഈ കാലം വരെ എത്തി എന്ന് പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ ഭാഗ്യം എന്നല്ലാതെ വേറൊന്നും പറയാൻ തരമി

ല്ല. കാരണം, ഭട്ടാരഹരിശ്ചന്ദ്രന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഇന്ന് നമ്മുടെ കൈയിലു ്. മൂന്ന് അദ്ധ്യായമേ ഉള്ളൂ. ശേഷം എന്താ പറഞ്ഞേ എന്ന് അറിയില്ല. ഇത് ഇവിടെ പറയാൻ കാരണം, ഈ ആയുർവേദം എന്ന് നമ്മൾ ഇന്ന് വളരെ ഊറ്റത്തോടുകൂടി കാണുകയും അതിനെക്കുറിച്ച് വളരെ വാചാലമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴും, നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കേ ഒരു സംഗതി ചരിത്രത്തിന്റെ ഈ ഒഴുക്കിൽ നമ്മളൊരു തുരുത്തിലാണ് നിൽക്കുന്നത്. കാരണം ഇത് ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. സംസ്കാരം എന്നുപറഞ്ഞാൽ ഒരർത്ഥത്തിൽ സചേതനവും, മറ്റൊരർത്ഥത്തിൽ ചേതനയില്ലാത്തതുമാണ്. It is not a biological entity. ആ ഒരു സംസ്കാരം എന്ന് പറയുന്നത്, നമ്മുടെ അറിവ് ജീവിത ശൈലിയായി മാറുകയും ആ ജീവിത ശൈലി വരുംതലമുറകളിലേയ്ക്കും, നമ്മൾ നിൽക്കുന്ന ചുറ്റുപാടിലുള്ള മറ്റു സഹജീവികളോട് സംവേദനം ചെയ്യുമ്പോഴുമാണ് അതൊരു സംസ്കൃതിയായി ഉരുത്തിരിയുന്നത്. ആ സംസ്കൃതി കാലത്തിന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി മാത്രമേ നിൽക്കാറുള്ളൂ. ഇത് ഏത് സംസ്കാരത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും ബാധകമായ ഒരു നിരീക്ഷണമാണ്. ഇത് എന്റെ നിരീക്ഷണമല്ല. ഈ അടുത്ത കാലത്ത് നമ്മളിൽ നിന്നും വിട്ടകന്ന പ്രസിദ്ധനായ ദയാകൃഷ്ണൻ എന്ന ചിന്തകന്റെ നിരീക്ഷണമാണ്. അപ്പോൾ ആയൂർവേദം എന്ന് നമ്മൾ കാണുമ്പോൾ, ഈ ആയുർവേദത്തിന്റെ പതിനൊന്നാം നൂറ്റാ ിലെഴുതപ്പെട്ട ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ കാണുമ്പോൾ, ഇത്തരം ഗതിവിഗതികളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്ന് നോക്കിക്കാണണം. അതുകൊ ് ഇതിന്റെ ചരിത്രം അറിയുക അത്യാവശ്യമാണ്. ഭാഗ്യവശാൽ ചക്രപാണി അദ്ദേഹം ആരാണ് എന്ന് സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു ് ചക്രദത്തത്തിൽ.

> ''ഗൗഢാധിനാഥ രസവത്യധികാര പാത്ര-
> നാരായണസ്യ തനയഃ സ്യൂഃ സുനയോ/ന്തരംഗാത്
> ഭാനോരനുപ്രദിത ലോധ്രാവലീകുലീനഃ
> ശ്രീ''ചക്രപാണി'' രിഹ കർത്തൃപദാധികാരീ''

ഗൗഢാധിനാഥൻ - ഗൗഢരാജാവായിട്ടുള്ള ആളുടെ 'മഹാനസാധികാരി' ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഇവിടെ രസകരമായ ഒരു ടെർമിനോളജി അദ്ദേഹം ഉപയോഗിക്കുന്നു ് - ''അന്തരംഗാത്''. അന്തരംഗം എന്ന് പറഞ്ഞ് കഴിഞ്ഞാൽ അടുക്കള എന്നാണ് സാധാരണ അർത്ഥം. പക്ഷേ, ബംഗാളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് പാലരാജാക്കന്മാരുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു ഡെസിഗ്നേഷനാണ് ഇത്. ഏറ്റവും വിദ്യാസമ്പന്നനായ വൈദ്യനെ കുറിക്കുന്ന പദമാണ്. ഈ ഇദ്ദേഹം ശിവദാസസെൻ പറയുന്ന നയപാലദേവന്റെ കാലഘട്ടത്തിലാണ് അദ്ദേഹം വന്നിരിക്കുന്നതെന്നാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദേശത്തിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹമായിട്ടൊന്നും പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ ബംഗാളിൽ പ്രചരിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം 'വീരഭൂമി' എന്ന പ്രാചീന ജനപഥത്തിലെ മയൂരേശ്വര ഗ്രാമവാസിയാണ്. ''തൃഗണ്ഡശേഷം'' എന്ന പ്രാചീന സംസ്കൃതകോശകാരൻ, ഈ വീരഭൂമി എന്ന പ്രദേശം, പുരന്ദരപുരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് പറയുന്നത്. കണ്ണിങ്ഹാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ Ancient Indian Geography യിൽ

ഈ വീരഭൂമിയെ കുറിച്ച് പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് - The boundary of varenda with Ganges and Mahanada on the West and Karathoya on the East, Padma on the South and the tract of land between Kooch Bihar and Terai on the North. This is roughly correspond to the brandin tract in the present day northern districts of Bengladesh. ഇവിടെ വളരെ കൃത്യമായിട്ട് വീരഭൂമി ദേശവാസിയാണ് എന്ന് സ്വതവേ പറയുന്നുെ ങ്കിൽ പോലും, ഇതിൽ നിന്ന് ഭിന്നമായൊരു അഭിപ്രായമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ വ്യാഖ്യാകാരനായ നിശ്ചലകരൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നിശ്ചലകരന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ,

''യത്വരേന്ദ്രീസമുദ്ഭ്രിതം ഇത്യാദിവാക്യം
ന ലിഥിതം ചക്രേണ, ദേശോല്ലേഖസ്യ
നിഷ്പ്രയോജനത്വാത്; ശുഷ്കദേശജേണാപി
വിശേഷോപലഭ്വാത ഇതി
വൃന്ദേനതു വരേന്ദ്രിവാതാദേവ നിവേശിതാൻ''

അതായത് വൃന്ദൻ, വരേന്ദ്ര അഥവാ വീരഭൂമിക്കാരനാണെന്നും, ചക്രപാണി ഭിന്നദേശവാസിയാണെന്നുമാണ് നിശ്ചലകരൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിനോട് നമുക്ക് യോജിക്കാൻ കഴിയില്ല. കാരണമെന്തെന്നാൽ ''ഉച്ഛാടകം'' എന്ന ചെടിയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ചക്രപാണി പറയും ''ഉഛാട. സ്വനാമ ാഖ്യാത'', ഇതേ ചെടിയെക്കുറിച്ച് ഡൽഹണൻ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ പറയും, ഇത് സരയൂ തീരത്തിലും ഹിമവൽ പാർശ്വത്തിലും വീരഭൂമിയിലും വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്. അപ്പോൾ ചക്രപാണി, 'സ്വനാമാഖ്യാത' എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഈ പേരിൽ തന്നെ ഇവിടെ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് തന്നെ സാമാന്യേന വീരഭൂമിവാസിയാണ് ചക്രപാണി എന്ന് പറയുന്ന ആ ഒരു വിശ്വാസസങ്കൽപ്പത്തിനോട് അടുത്തു നിൽക്കുന്നു എന്നുവേണം കരുതാൻ.

അതുപോലെ തന്നെ ലോധ്രാവലി കുലീനൻ എന്ന് പറയുന്ന ലോധ്രാവലി ബംഗാളിലെ എട്ട് വൈദ്യകുടുംബങ്ങളിലൊന്നാണ്. കുലീന ശബ്ദം ബംഗാളിൽ ഏതാ ് ഒരു 11-ാം നൂറ്റാ ിന് ശേഷം വന്ന ഒരു വാക്യമാണ്. ഇതുകൊ ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് വിദ്യാസമ്പന്നരുടെ കുലമാണ് എന്നാണ്. ഇത് ബംഗാളിന്റെ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്ന് നമ്മൾ നോക്കുമ്പോൾ ബംഗാൾ ഈ ചക്രപാണിയുടെ സമയത്ത് മാദ്ധ്യമിക മഹായാനത്തിൽ നിന്ന് താന്ത്രികമായ ഒരു ഹൈന്ദവതയിലേയ്ക്ക് മാറുന്ന ഒരു കാലഘട്ടം കൂടിയാണ് ബംഗാളിന്റെ പാല പിരിയഡ് എന്ന് പറയുന്നത്. അപ്പോൾ അതിൽ തന്നെ ഇദ്ദേഹം ഈ പറയുന്ന പോലെയുള്ള ഒരു Vedic orientation ഉള്ള ആളാണ് എന്ന് വളരെ കൃത്യമായി ധരിപ്പിക്കാൻ വേ ിയാണ് കുലീന ശബ്ദം അവിടെ insert ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരു നരദത്തൻ എന്ന് പറയുന്ന പണ്ഡിതനാണ് ഗുരുപ്രസാദ് ഹാൽദാർ എന്ന് പറയുന്ന ചരിത്രകാരൻ; അദ്ദേഹം ചരകത്തിന് ടിപ്പണി എഴുതിയതായി പറയപ്പെടുന്നുെ ങ്കിലും, ഈ

ടിപ്പണിയെക്കുറിച്ച് മറ്റ് ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരാരും quote ചെയ്തതായി കാണുന്നില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ ഭാനുവാണ് ഗോവിന്ദ് മുഖോപാദ്ധ്യായ എന്ന് പറയുന്ന ബംഗാൾ ചരിത്രകാരൻ. ഇദ്ദേഹം നയപാല രാജാവിന്റെ സൈന്യാധിപനാണ് എന്ന് എഴുതിക്കാണുന്നു. അതൊക്കെ നമുക്ക് അപ്രസക്ത മായ കാര്യങ്ങളാണ്.

ഇനി ചക്രപാണിയിലേയ്ക്ക് നോക്കിയാൽ, നമ്മൾ സ്വതവേ ഭാരതീയർ പുകഴ്ത്താൻ ഒരു കുറവും കാണിക്കാത്തവരാണ്. അതുകൊ ് തന്നെ ചക്രപാണിയിൽ ആരോപിതമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് സാഹിത്യത്തിലും, തർക്കശാസ്ത്രത്തിലും, വ്യാകരണത്തിലും, ചികിത്സാ ശാസ്ത്രത്തിലും പ്രാവീണ്യമു ന്നാണ് സ്വതവേ പാരമ്പര്യം കരുതിപ്പോവുന്നത്. മാഘം, കാദംബരി, ദശകുമാര ചരിതത്തിലെ ഉത്തരപീഠിക ഇവയ്ക്കെല്ലാം ഇദ്ദേഹം വ്യാഖ്യാനം എഴുതി എന്നാണ് സങ്കല്പം. എന്നാൽ, സംസ്കൃത സാഹിത്യ ചരിത്രകാരന്മാരായ എസ്.കെ.ഡെ, എസ്.എൻ. ദാസ്ഗുപ്ത, അതുപോലെ കൃഷ്ണമാചാര്യൻ ഇവരൊന്നും തന്നെ ഇത്തരം ഒരു കാര്യം ചക്രപാണി യിൽ ആരോപിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നെ ന്യായസൂത്ര താത്പര്യ ടീകയും ഇദ്ദേഹം എഴുതിയ തായി ഹാൽദാർ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇനി ആയുർവേദ രംഗത്ത് നോക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ, വൈദ്യകോശം, ശബ്ദചന്ദ്രിക, മുക്താവലി, സർവ്വസാര സംഗ്രഹം, ചക്രദത്തസംഗ്രഹം, അഥവാ ചക്രസംഗ്രഹം, വ്യാഘ്യദരിദ്ര ശുഭാംഗുരം, ദ്രവ്യഗുണ സംഗ്രഹം, ഗുഢവാക്യബോധകം, ചികിത്സാസ്ഥാന ടിപ്പണം, ആയുർവേദദീപിക ടീകാ, ഭാനുമതി ടീകാ ഇത്രയും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം എഴുതി എന്നാണ്, ഈ ഹാൽദാറിന്റെ മതം. എന്നാൽ, പി.വി. ശർമ്മ, ചക്രദത്തം, വ്യാഘ്യദരിദ്ര ശുഭാംഗുരം, ആയുർവേദ ദീപി ക ടീകാ, ഭാനുമതി ടീകാ, ദ്രവ്യഗുണസംഗ്രഹം ഇവ മാത്രമേ ചക്രപാണിയുടെ സ്വതന്ത്രരചനയായി അംഗീകരിക്കുന്നുള്ളൂ.

ഇനി ചക്രദത്തത്തിലേയ്ക്ക് വരികയാണെങ്കിൽ, ചക്രദത്തത്തിന് അദ്ദേഹം 'ചക്രദത്തം' എന്ന് പേർ ഇട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ഇത്രയേ ഉള്ളൂ.

''ക്രിയതേ സംഗ്രഹോ ഗുഢവാക്യബോധക വാക്യവാൻ''

അതിന് നിശ്ചലകരൻ പറയും, സാരാവലി, യോഗരത്നാകരം തുടങ്ങിയ നിഗൂഢങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് വളരെ വേ പ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ മാത്രമെടുത്ത് എഴുതിയിരിക്കുന്നതാണ് എന്ന്. അതുകൊ ായിരിക്കണം ഒരുപക്ഷേ നരേന്ദ്രനാഥസേനൻ ചക്രദത്തത്തിന്റെ ഒരു പര്യായമായി ഗൂഢവാക്യബോധകം എന്ന സംജ്ഞയെ കൂടെ കൂട്ടുന്നു. ഇത് ചക്രദത്തസംഗ്രഹം, ചികിത്സാ സാര സംഗ്രഹം എന്നും അറിയപ്പെട്ടുപോന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് ചികിത്സാസാരസംഗ്രഹം എന്ന് വിളിക്കുന്ന തിന്റെ അനൗചിത്യം ഡോ. ഗ്യാൻനീലൻ ബെൽ ചൂ ിക്കാണിക്കുന്നു. കാരണം, ചക്രപാണിക്ക് ശേഷം ഒരു നൂറ്റാ ് കഴിഞ്ഞ് എഴുതിയ വംഗസേനന്റെ ചികിത്സാ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേരാണത്.

ഗദ്യപദ്യാത്മകമായിട്ടാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചക്രദത്തം 4,800 ശ്ലോകങ്ങളെ 79 അദ്ധ്യായങ്ങളായി വിന്യസിച്ചു കൊ ് നിബന്ധനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ്. ഇതിന്റെ മാതൃക എന്ന് പറയുന്നത്, ഏതാ ് 9-ാം നൂറ്റാ ിൽ എഴുതപ്പെട്ടു എന്ന് കരുതുന്ന 'വൃന്ദമാധവം' തന്നെയാണ്. വൃന്ദമാധവത്തിൽ 82 അദ്ധ്യായങ്ങൾ 3,728 ശ്ലോകങ്ങളിലൂടെയാണ് ഗ്രന്ഥരചന നടത്തിയിരിക്കുന്നത്. ര ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഗദ്യാത്മകമായ ഭാഗങ്ങൾ കാണാം. എന്നാൽ വൃന്ദത്തിനെ അപേക്ഷിച്ച് ചക്രപാണിയിൽ ബാലരോഗ പ്രകരണത്തിൽ മാത്രമേ ഈ ഗദ്യരൂപത്തിലുള്ള വിഷയങ്ങൾ നിവേശനം ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. വൃന്ദമാധവത്തിലാകട്ടെ ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 25നും 26നും ഇടയ്ക്കും 34-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 1, 2, 8, 9, 20, 21, അതേപോലെ 48ന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഗദ്യാത്മകമായ ഭാഗം കാണാം. 78-ാമത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ ഒന്നാമത്തെ ശ്ലോകത്തിനും ര ാമത്തെ ശ്ലോകത്തിനും ഇടയിൽ വൃന്ദമാധവത്തിൽ ഗദ്യഭാഗങ്ങൾ കാണാം. മാധവനിദാനത്തിന്റെ മാതൃകയിലാണ് അദ്ധ്യായങ്ങൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതെങ്കിലും 1 മുതൽ 61-ാം അദ്ധ്യായം വരെ മാത്രമേ മാധവനിദാനത്തിന്റെ ക്രമം കൃത്യമായി കാണാൻ കഴിയുള്ളൂ. വൃന്ദമാധവത്തിലെന്ന പോലെ ചക്രദത്തത്തിലും ജ്വരാതിസാരം, ശൂല, പരിണാമശൂല, ഉദാവർത്തം, ആനാഹം എന്നിവയക്ക് പ്രത്യേകം അദ്ധ്യായം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ചക്രപാണി വ്രണശോഫത്തിൽ തന്നെ വിസർപ്പ വിസ്ഫോടങ്ങളുടെ വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നു. ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേ കാര്യം, മുദ്രിതഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ വിഷയങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഒരു അദ്ധ്യായമായി കാണുന്ന ചിലതു ്. വ്രണശോഫം, നാഡീവ്രണം എന്നിവയിൽ മാത്രമായി വ്രണത്തിന്റെ വിവരണം അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. യോനീകന്ദത്തെ വൃന്ദത്തിലെന്ന പോലെ ഭഗഫലം എന്ന സംജ്ഞയിലാണ് ഇവിടെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അത് യോനീ വ്യാപത് അദ്ധ്യായത്തിലാണ്. അസൃഗ്ദരം, യോനീവ്യാപത്, സ്ത്രീ രോഗം എന്നീ മൂന്ന് അദ്ധ്യായത്തിൽ സ്ത്രീരോഗങ്ങളെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ചികിത്സാ വിവരണാനന്തരം പതിനൊന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി രസായനം, വാജീകരണം, സ്നേഹം, സ്വേദം, വമനം, വിരേചനം, അനുവാസനം, നിരൂഹം, നസ്യം, ധൂമം, കബളം, അഞ്ജനാദികൾ, രക്തമോക്ഷണം, സ്വാസ്ഥ്യരക്ഷണം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണവും കാണാം. അരിഷ്ടവും പരിശിഷ്ട അദ്ധ്യായവും വൃന്ദത്തിലെന്നപോലെ ഇവിടെയില്ല. മുദ്രിത ചക്രദത്തത്തിൽ കാണുന്ന ദാഹ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അനൗചിത്യം നിശ്ചലകരൻ എടുത്തു കാണിക്കുന്നു. ഇവിടെ പൂർവ്വഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള ദാഹത്തിന് വേ ിയുള്ള പ്രത്യേക അദ്ധ്യായ നിവേശനം കാരണമാകാം പിൽക്കാലത്തുള്ള ആധുനിക സംവാദങ്ങൾ ദാഹത്തിനെ പ്രത്യേക അദ്ധ്യായമായി നിവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

അദ്ധ്യായങ്ങളുടെ ക്രമത്തിലും ചക്രദത്തകാരൻ ചില പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതായി കാണാം. ഉദാഹരണത്തിന്, ഭഗ്നം, ശൂകദോഷത്തിനും കുഷ്ഠത്തിനും മദ്ധ്യേയാണ് ചക്രദത്തത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, വൃന്ദത്തിലും, മാധവനിദാനത്തിലും, വ്രണത്തിനും നാഡീവ്രണത്തിനും മദ്ധ്യേയാണ് ഈ അദ്ധ്യായം കാണുന്നത്. ഇത് നിശ്ചലകരൻ ഇങ്ങനെ പറയും.

''വൃന്ദേന തു, രുഗ്വിനശ്ചയജം ക്രമം പുരസ്കൃത്യ
കുഷ്ഠം പഠിതം ഇതി''

ക്ഷുദ്രരോഗങ്ങളുടെ ക്രമത്തിലും മാധവകാരനിൽ നിന്ന് ഭിന്നമായ ക്രമമാണ് ചക്രപാണി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മാധവനിദാനകാരന്റേയും വൃന്ദമാധവകാരന്റേയും സ്വാധീനത്തിലാണ് ഗ്രന്ഥരചന എന്ന് നിസംശയം പറയാമെങ്കിലും, തന്റെ ഗ്രന്ഥരചനക്കുള്ള കടപ്പാട് അദ്ദേഹം പല ദിക്കിലും നേരിട്ട് തന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു ്. ഇതിൽ വൃന്ദനോടുള്ള കടപ്പാട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥരചനയുടെ അവസാനം.

''യഃ സിദ്ധയോഗം ലിഖിത അധിക സിദ്ധയോഗാൻ
അത്രേവ നിക്ഷിപതി കേവലമുദ്ധരേത്വാ
ഭട്ടത്രയ തൃപദവേദവിധാജനേന
ദത്തപതേത് സപദി മുർദ്ധനിതസ്യശാപഃ''

എന്നതിൽ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് സിദ്ധയോഗത്തിനോടുള്ള കടപ്പാട് വളരെ വ്യക്തമാണ്. കൂടാതെ, ചരകനേയും സുശ്രുതനേയും അദ്ദേഹം പേരെടുത്ത് തന്നെ പറയുന്നു ്. ഇതുകൂടാതെ വൃന്ദമാധവത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം നടത്തുന്ന വ്യതിയാനം നിശ്ചലകരൻ വളരെ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

''ധാത്ര്യാദിയോഗഃ വൃന്ദേ ന സന്തി''
''യോഗദ്വയം ചൈനം വൃന്ദതോ അധികം''
''ഏതത് വൃന്ദതേനാസ്തി''

എന്നിത്യാദി നിശ്ചലകരനും അതുപോലെ തന്നെ ശിവദാസസേനനും ചേർന്ന് ചക്രപാണിയുടേതായ സംഭാവനകൾ വളരെ കൃത്യമായി പറഞ്ഞു. കൂടാതെ അക്കാലത്ത് വളരെ സമൃദ്ധമായിരുന്ന രസശാസ്ത്രശാഖയിലെ ആചാര്യനായിരുന്ന നാഗാർജ്ജുനനിൽ നിന്ന് കടം കൊ കാര്യങ്ങൾ വളരെ വ്യക്തമായി നിശ്ചലകരൻ എടുത്ത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു ്.

''ത്രിഫല ഇത്യാദി ഖ്യാതം നാഗാർജ്ജുനചരണാനാം''

അതുപോലെ തന്നെ താന്ത്രികമായിട്ടുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ സ്വാധീനം, പ്രത്യേകിച്ച് സ്ത്രീരോഗത്തിൽ സുഖപ്രസവത്തിന്റെ ദിക്കിൽ വൃന്ദമാധവത്തിലെന്ന പോലെ യന്ത്രങ്ങളുടെ ധാരണത്തിന്റെ വിധിയും അതുപോലെ തന്നെ ശിവഗുളികയുടെ വിവരണത്തിൽ കൃത്യമായി നിശ്ചലകരൻ പറയും.

''ചരകശിലാജിത്വിധാനം അഭിധായ
ശൈവതന്ത്രോക്തപ്രസിദ്ധ ശിലാജിതുവിധാനം
ശിവഗുഡികാം ആഹ
(ശൈവസിദ്ധാന്തോക്ത ശിവഗുഡികാ)''

നിശ്ചലകരന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്ന് വളരെ കൃത്യമായി ഇദ്ദേഹം ആശ്രയിച്ചിരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഒരു ഏകദേശരൂപം കിട്ടും. അഗ്നിവേശൻ, അമിതപ്രമൻ, അമൃതമാല, അശ്വിനികുമാരസംഹിത, ആയുർവേദസാരം, ഭാലുകി, ഭിഷക്മുഷ്ടി, ബിന്ദുസാരം തുടങ്ങിയ ഏതാ ് അമ്പത്തഞ്ചോളം ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അദ്ദേഹം നേരിട്ട് ആശ്രയിച്ച് കൊ ാണ്, അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചു കൊ ാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സംവാദനം എന്ന് നിശ്ചലകരൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നിശ്ചലകരൻ പറയാത്ത മറ്റ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂടിയു ാവാം. ഇത്തരുണത്തിൽ ഒരു ആധുനികവൈദ്യൻ ചോദിക്കാം, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ചക്രദത്തത്തിന്റെ പ്രസക്തിയെന്താണെന്ന്. ഇവിടെ നമ്മൾ സ്വല്പം പിറകോട്ട് പോവും. ഇന്ന് ഒരു ക്ലാസ്സിൽ കയറിയില്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ ക്ലാസ്സിൽ മുടങ്ങുന്ന സമയത്ത് ഏറ്റവും നല്ല കൈപ്പടയുള്ള കുട്ടിയുമായി ചങ്ങാത്തം കൂടും, കാരണം, ഫോട്ടോസ്റ്റാറ്റ് എടുക്കാൻ. ഇതിന് മുമ്പ് സർക്കാർ സ്കൂ ളിൽ പഠിച്ച എനിക്ക്, തൊട്ടുമുമ്പിലെ ക്ലാസ്സിലെ കുട്ടിയെ ക ് പറയും, പുസ്തകം തരണേ ചേട്ടാ, കാരണം, പുസ്തകം കിട്ടുമ്പോൾ ഓണപരീക്ഷയാവും. ഇന്നത്തെ ഒരു സമൂഹത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ആൾക്ക് Click away യാണ് കാര്യങ്ങൾ. അപ്പോൾ ഒരു ഗ്രന്ഥം പകർത്തുക എന്നുവെച്ചാൽ,

''ദുഃഖേന ലിഖിതം ഗ്രന്ഥം പുത്രവത് പരിപാലയേത്''

ഒരു ഗ്രന്ഥം പകർത്തുക എന്ന് പറയുന്നത് അത്ര എളുപ്പമുള്ള സംഗതിയല്ല. ഒന്നാമത്തെ കാര്യം ഗ്രന്ഥമുള്ള ആൾ തരണം. ര ്, ഈ പകർത്തുന്നത്രയും നേരം മാമുണ്ണാനായിട്ടുള്ള സംവിധാനം വേണം. അതിന് നമ്മുടെ പഴയ സമൂഹം അത്ര ഓപ്പണുമല്ല. അതിന് ഭാഗ്യമുള്ളവനായിട്ട് ജനിക്കണം. അയാൾ തന്നെ ഈ ഉപചാപവൃന്ദത്തിനകത്ത് വീഴണം. ഇങ്ങനെയൊക്കെ വീണാൽ മാത്രമേ ഒരു ഗ്രന്ഥം അന്ന് കിട്ടുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ അങ്ങനെയിരിക്കുന്ന ഒരു വേളയിലാണ് 'ഗൂഢവാക്യാബോധകവാക്യവാൻ' എന്ന് അദ്ദേഹം ആദ്യം പറഞ്ഞത്. കാരണം, മറ്റ് വിശേഷ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ വിശേഷയോഗങ്ങൾ, അതാണ്. ഇന്ന് വൈദ്യൻ വളരെ സേഫാണ്. സൂപ്പർ സ്പെഷ്യാലിറ്റി ഹോസ്പിറ്റലു ്. നമുക്ക് സുഖചികിത്സ എന്ന് പറയുന്ന ആയുർവേദത്തിന്റെ ദുഷ്പരിണിതിയു ്. കാരണം, ഇതിൽ നിന്ന് കുറച്ച് വ്യതിചലിച്ച് ഞാൻ പറയാം, രസവൈശേഷികത്തിന്റെ ഭാഷ്യത്തിൽ വളരെ കൃത്യമായിട്ട് പറയും.

''സ്വസ്ഥസ്യ പ്രീതമനസാ ന ക്രിയാഭിർ പ്രയോജനം''

സ്വസ്ഥനെ ര ായി അദ്ദേഹം വിഭജിക്കും. ജന്മപ്രഭൃതിമരണപര്യന്തം വൈദ്യൻ പറഞ്ഞത് പോലെ കേൾക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ആണ് സ്വസ്ഥവൃത്തത്തിന്റെ പ്രയോജനം കിട്ടുക. അല്ലാതെ വൈദ്യൻ പറയാതെ നടക്കുന്ന ആളെ യാദൃശ്ചിക സ്വസ്ഥൻ എന്നാണ് അദ്ദേഹം പേര് പറഞ്ഞത്. ഇത് അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിലും കാണാം, ഗ്രഹണീചികിത്സയിൽ.

''ഏതൻ പ്രകൃത്യേവ വിരുദ്ധമന്നം...'' പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കാത്തവരാണ് എന്ന്. ഇതിന്റെ ലാഞ്ഛന ചരകത്തിലുമു ്. അപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ നിൽക്കുന്ന ഒരു ദിക്കിൽ അതിന്റെ പ്രഥമ ഘടന, നമ്മുടെ ആദ്യ സെഷനിൽ സർക്കാരിന്റെ ഇടപെടലുകളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ കുറിച്ച് എന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട വകുപ്പ് മേധാവി പറഞ്ഞു. ഒരാൾക്കും സമകാലീനമായ അയാളുടെ സമൂഹത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് നിൽക്കാൻ പറ്റില്ല. അപ്പോൾ ആ സ്വാധീനത്തിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥരചനക്ക് വേ കോപ്പുകൾ ഒരു ഭരണാധികാരിയോ ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഭൂപ്രമാണിയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ഒന്നുകിൽ ഖ്യാതി വേണം, അല്ലാതെ, സുരേശരാചാര്യൻ പറഞ്ഞതുപോലെ,

''ന ഖ്യാതി ലാഭപൂജാർത്ഥം ഗ്രന്ഥോ /യം ഉദീര്യതേ''

ഖ്യാതിക്കോ, പൂജക്കോ, ലാഭത്തിനോ വേ ിയല്ല ഞാൻ പുസ്തകമെഴുതുന്നത്. അങ്ങനെയല്ല, ഓരോ വ്യക്തിയും ഞാൻ തന്നെ എന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയും. കാരണം, നമ്മുടെ വ്യഖ്യാനങ്ങളെടുത്ത് നോക്കിയാൽ അസ്മൽ ഗുരു എന്നേ പറയുള്ളൂ, ആരാ ഗുരു എന്ന് പറയില്ല. പൂർവ്വപക്ഷം പറയും, 'ഇത്യാഹുരന്യേ...' - കാരണം പൂർവ്വപക്ഷം ഇന്നാളാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അയാൾ മിടുക്കൻ ആവും. ആരെങ്കിലും പോയി നോക്കി കഴിഞ്ഞാൽ ഉത്തരപക്ഷം തെറ്റാണെങ്കിൽ നമ്മൾ പോക്കായി. അപ്പോൾ ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ നിന്ന് ആണ് ഗ്രന്ഥരചന നടത്തുന്നത്.

''പണ്ഡിതം പണ്ഡിതം ദൃഷ്ട്വാ ശ്വാനൈവ ഗുർഗുരായതേ''

കാരണം ശങ്കരാചാര്യർ പറഞ്ഞു. ''വാഗ്വൈഖരി, ശബ്ദചരീ തദ്വത് ഭുക്തയേദഭുക്തയേ..'' എന്ന്. അതായത് വാക്കുകളെ കോർത്തിണക്കി വളരെ ഭംഗിയായി ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുറത്ത് പൂർവ്വോത്തരപക്ഷങ്ങൾ എയ്ത് കളിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് അതിനോട് രുചിയുള്ള പണ്ഡിതന്മാരെ രസിപ്പിക്കുക എന്നല്ലാതെ മോക്ഷാദി കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല എന്ന്. ശങ്കരാചാര്യരെന്ന് പറയുന്ന അദ്ദേഹം എഴുതി എന്ന് ആരോപിക്കുന്ന വിവേകചൂഡാമണി ഉ ായിട്ടു പോലും, ഇതിന്റെ പുറകിലു ായിരിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും വളരെ കൂടുതലാണ്. ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഭോജൻ പറയും, അതായത്, അറിയാവുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അയാൾ പറയും, വളരെ വിസ്തരിക്കും.

''ബദ്ധൈസമാസാധികൈഃ.....''

അറിയാൻ വയ്യാത്ത സാധനമാണെങ്കിൽ പറയും, സ്പഷ്ടം സുവ്യക്തം.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണ് എഴുതുന്നത്. ഇതിൽനിന്ന് ഭിന്നമായിട്ട് ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുന്നത്, പ്രത്യേകിച്ച് അദ്ദേഹം മന്ത്രികൂടെയാണ്. ചക്രപാണി എന്തുകൊ ് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ഒരു ഗ്രന്ഥമെഴുതി? ആ ഗ്രന്ഥം, എഴുത്തിന്റെ ആവശ്യം എന്ന് പറഞ്ഞ് കഴിഞ്ഞാൽ, പകർത്താൻ സൗകര്യമായിരിക്കണം. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ പോയി ചികിത്സിക്കുന്ന വൈദ്യന്മാർക്ക്, വളരെ പെട്ടെന്ന് രോഗിക്ക് അബദ്ധം പറ്റാതെ കൊടുക്കാൻ പറ്റണം. വളരെ പെട്ടെന്ന് നോക്കി ചികിത്സിക്കാൻ പറ്റണം. ഇയാൾക്ക് ശാസ്ത്രചിന്ത ഇല്ലെങ്കിൽ പോലും അയാൾ കൊടുക്കുന്ന മരുന്ന് കൊ ് കുഴപ്പമു ാകില്ല. ഇതാണ് ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലേയും ഘടന. അപ്പോൾ ഇത് മനസ്സിലാക്കിക്കൊ ് വേണം ആ ഗ്രന്ഥത്തിനെ നമ്മൾ കാണുവാൻ. അല്ലെങ്കിൽ ആ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനോട് കാണിക്കുന്ന ഒരു അനീതിയാണ്. കാരണം, ഏതാ ് അമ്പത്തിയമ്പതോളം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നോക്കി എഴുതിയ ഒരാളെക്കുറിച്ച് എന്തിനാ ചർച്ച ചെയ്യാനൊരു സെമിനാർ. അപ്പോൾ അങ്ങിനെ നമ്മൾ ചിന്തിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് മാത്രമാണ് പറയുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ തന്നെ, അദ്ദേഹം, നമുക്ക് ഒരു പൂർവ്വപക്ഷം എന്ന നിലയിൽ നമുക്ക് അനുമാനിക്കാം. ചക്രപാണി അല്ല ഇതെഴുതിയത്, എന്നാൽകൂടെ, അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റേതായിട്ടുള്ള യുക്തിയിൽ വ്യാപരിച്ചു എന്നുള്ളത് വളരെ വ്യക്തമായിട്ടാണ് നിശ്ചലകരൻ പറയുന്നത്.

''ചക്രസ്തു പ്രാമാണികാഗ്രണീനപ്രസിദ്ധമാന്ദ്രീയതെ
യുക്തിയുത പശ്യതി.''

എന്ന് ഹപുഷാദി ചൂർണ്ണത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലാണ് നിശ്ചലകരൻ പറയുന്നത്. അവിടെ ത്രിഫല വരും. ത്രിഫല വരുമ്പോൾ ത്രിഫലയിലെ മരുന്നുകൾ ഇരട്ടിക്കണോ, അതോ ത്രിഫലയെ ഒരു യൂണിറ്റായിട്ട് കാണണോ. അപ്പോൾ ചന്ദ്രികാകാരൻ പറയും ഇരട്ടിക്കേ കാര്യമല്ല. അതിനെ ഒരു യൂണിറ്റായിട്ട് കാണണം. വേറെ ബഗുലൻ എന്ന ആചാര്യൻ പറയും അങ്ങനെയല്ല, ഇതിനെ ഇരട്ടിക്കണം. അപ്പോൾ ദാ വരുന്നു ര ് സംഗതി.

സാധാരണ ആയുർവേദക്കാരെല്ലാവരും ചെയ്യുന്ന പോലെ ആ വരുന്ന ആളെ ക ു ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അയാളെ നമ്മൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അയാൾ പറയുന്നത് നമുക്ക് വേദവാക്യമാണ്. എപ്പഴാണെന്നറിയിയോ, അടുത്ത ആളെ ഇഷ്ടമാവണ വരെ. ഇതാണ് നമ്മുടെ പഠനരീതി. നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഇപ്പോഴും അത് നമ്മൾ മുന്നോട്ട് കൊ ുപോകുന്നു. അപ്പോൾ ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങളെ വളരെ വലുതായിട്ട് കാണുന്നു. അതായത് അന്ന് നിലനിന്നിരുന്ന ചന്ദ്രികാകാരൻ വളരെ വലിയ ആളാണ്. ചന്ദ്രികാകാരൻ

എന്നുദ്ദേശിക്കുന്നത് ഗയദാസൻ. ഗയദാസൻ വൃദ്ധവൈദ്യ പരമ്പരയനുസരിച്ച് ചികിത്സ ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഒരു പത്തുപതിനഞ്ച് പ്രാവശ്യം നിശ്ചലകരൻ എടുത്തെടുത്ത് പറയും. അങ്ങനെയുള്ള ഗയദാസനെപ്പോലും മറികടന്ന് കൊ ് ത്രിഫല ഇങ്ങിനെ ഇരട്ടിക്കണമെന്ന് ഹപുഷാദിചൂർണ്ണം പറഞ്ഞതിന് ശേഷം ചക്രപാണി എഴുതും. അത്രക്ക് ആർജ്ജവം അദ്ദേഹം കാണിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഈ ചക്രപാണിയുടെ ചികിത്സയുടെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകത. പിന്നെ അദ്ദേഹം വളരെ കൃത്യമായിട്ട് പറയും, പ്രത്യേകിച്ച് നിരൂഹം അവസാനിക്കുമ്പോൾ പറയും ചരകത്തിലൊക്കെ അനവധി വസ്തികളു ്. അതൊന്നും ഇവിടില്ല. അതുകൊ ് ഞാൻ അതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും എഴുതുന്നില്ല. ഇവിടെ എന്തൊക്കെ കാണുന്നോ അതുമാത്രം ഞാൻ എഴുതുന്നുള്ളൂ. അത് പറയാനുള്ള ആർജ്ജവം ഉ ്. അപ്പോൾ നമ്മൾ ചക്രപാണിയെ കാണുമ്പോൾ ചരകനിൽ നിന്ന് എത്രയോ നൂറ്റാ ് കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഇദ്ദേഹം നിൽക്കുന്നത് എന്നും, അതിൽ നിന്നാണ് ഇദ്ദേഹം നോക്കിക്കാണാൻ ശ്രമിക്കുന്നതെന്നും നമുക്ക് കാണാം. അല്ലാതെ യാദവ്ജി ഇതെല്ലാം എഡിറ്റ് ചെയ്ത് പ്രിന്റ് ചെയ്തു ചൗഖംഭയിൽ നിന്നും വാങ്ങിച്ചാൽ കിട്ടും, അതുകൊ ് ഇത് ആ രീതിയിലാണ് നിൽക്കുന്നത് എന്ന് നമ്മൾ ധരിക്കുന്ന ആ ധാരണ നമ്മൾ മാറ്റിക്കൊ ുവേണം ഏതു ഗ്രന്ഥത്തിനേയും സമീപിക്കാൻ.

ഇവിടെ സ്വാഭാവികമായും നമ്മളിൽ ഉ ാകുന്ന കൗതുകം എന്നു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ എന്തുകൊ ് പൂർവ്വസൂരിയായ വൃന്ദനേക്കാൾ ഇദ്ദേഹത്തിന് കൂടുതൽ സ്ഥാനം കിട്ടിയെന്ന് ചോദിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം ആ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ച രസൗഷധങ്ങളുടെ വളരെ നല്ലൊരു സങ്കലനം നടത്തുന്നു ് എന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് രസപർപ്പടിക.

''രസപർപ്പടികാഖ്യാതാ നിബദ്ധാ ചക്രപാണിനാ''

ചക്രപാണി അദ്ദേഹം തന്നെ എഴുതിയത് പറയുന്നു ്. അതേപോലെ തന്നെ,

''താമ്രയോഗോ ജയത്യേഷാം ബലാഗ്നിവർദ്ധനഃ
രസസ്തുപാതികാതുല്യ....''

ഏതാ ് പത്ത് രസം ചേരുന്ന മരുന്നും അതുപോലെ തന്നെ മുപ്പത്തിയേഴ് ലോഹം ചേരുന്ന മരുന്നുകളും ചക്രപാണി തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു ്. കൂടാതെ, അമ്ലപിത്താധികാരത്തിൽ അഭ്രകശുദ്ധി, ലോഹശുദ്ധി, മണ്ഡൂരശുദ്ധി, രസശുദ്ധി, ഗന്ധകശുദ്ധിഎന്നിവയും, രസായനവിധിയിൽ ലോഹമാരണ വിധി, ഭാനുപാകം, താലീപാകവിധി, പുടപാകം, പാകവിധി, അഭ്രക വിധി, ഭക്ഷണവിധി ഇതെല്ലാം പറയുന്നു. ഇതാണ് അതിന്റെ ഒരു സ്വരൂപം. അതിന്റെ ബാക്കി പ്രത്യേകതകളെക്കുറിച്ച് ചികിത്സാ ഭാഗം പറയുന്ന ആൾ, ക്രിയാക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന ആൾ പറയും. ഞാൻ അതി

ലേയ്ക്ക് കടന്നുകയറുന്നില്ല. അതുകൂടെ കഴിയുമ്പോൾ മാത്രമേ അതിന് അതിന്റെതായിട്ടുള്ള പൂർണ്ണത ഉ ാവുകയുള്ളൂ.

ഇനി ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ, നമ്മുടെ കൈയിൽ ര ് വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ പൂർണ്ണരൂപത്തിലു ്. ഒന്ന് 1993ൽ പ്രിന്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ള നിശ്ചലകരൻ. ഈ നിശ്ചലകരന്റെ ടീകയെക്കുറിച്ച് ആദ്യം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത് 1997ൽ ഋഗ്വേദത്തിനെക്കുറിച്ച് ആദ്യ മായി പഠനം നടത്തിയ പോൾ പീറ്റർസൺ ആണ്. ഈ പോൾ പീറ്റർസന്റെ മാനുസ്ക്രിപ്റ്റിനെ ബേസ് ചെയ്തുകൊ ് ദിനേശ് ചന്ദ്രഭട്ടാചാര്യ New Lights on Vaidik Literature എന്ന ഒരു ജേർണലിൽ ആണ് നിശ്ചലകരനെക്കുറിച്ച് വളരെ അനലിറ്റിക്കൽ ആയിട്ടുള്ള ഒരു പഠനം നടത്തുന്നത്. അത് 1904ൽ ആണ്. അതിനുശേഷം ഏതാ ് ഒരു നൂറ്റാ ിന് ശേഷമാണ് നിശ്ചലകരൻ ഇറങ്ങുന്നത്. അതിൽത്തന്നെ പി.വി.ശർമ്മയുടെ എഡിഷണനിൽ ഏതാ ് ഏഴോളം അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ര ായിരത്തിൽ വി. രാമറാവു ആ വിഷയങ്ങൾ ഹൈദരാബാദിൽ നിന്ന് CCRAS ഇറക്കിയിട്ടു ്. ഇതിൽ തന്നെ നിശ്ചലകരനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ സാധാരണ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ നിന്നും വളരെ ഭിന്നനായിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാതാവാണ് അദ്ദേഹം കാരണം, ഒരു ചികിത്സകൻ കൂടിയായിരുന്നു.

ഇനി ലക്ഷ്മീവിലാസ തൈലത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയും,

''ലക്ഷ്മിവിലാസതൈലസ്യ ശ്രീവിക്രമ പുരക്രമാത്
ശ്രുത്വാദൃഷ്ട്വാ തഥാ ബുദ്ധ്വാ പത്രികാ ലിഖിതാമയ''

ഈ ലക്ഷ്മിവിലാസതൈലം ശ്രീവിക്രമപുരം എന്ന സ്ഥല ത്ത് ഞാൻ പോയി, ശ്രൂത്വാദൃഷ്ട്വാ തഥാ ബുദ്ധ്വാ, കേട്ട് ക ് അതിനു ശേഷം മനസ്സിലാക്കി അതിന് ശേഷമാണ് ഞാൻ ഇവിടെ എഴു താൻ പോവുന്നത്. ഇത്ര ക്ലിപ്തമായി ഉള്ള വിവരണം നമ്മുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ വളരെ കുറവാണ്.

''അനേനൈവ പാഠേന അദൃഷ്ടശാസ്ത്രാർത്ഥ
പരമ്പരാ /നുസൃതോ വ്യവഹരന്തി''

ഇവിടെ പറയുകയാണ് ഇത് ശാസ്ത്രത്തിലില്ല. അതുകൊ ് ഗുരുപരമ്പരയായിട്ടുള്ള കാര്യമാ ണ്. ഇവിടെ നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കേ സംഗതി എന്നു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ, ഇന്ദുവിന്റെ വ്യാഖ്യാന തന്ത്ര യുക്തിയ്ക്കുള്ള ഡെഫിനിഷൻ. അദ്ദേഹം പറയും ഗ്രന്ഥത്തിലില്ല. ഗുരു പറഞ്ഞ് നമ്മൾ മനസ്സിലാ ക്കുന്ന സാധനമാണീ വ്യാഖ്യാനം. അതിന്ദുമാത്രം പറയണ ഒരു വിശേഷമായിട്ടുള്ള സംഗതിയാണ്. ഏതാ ് ആ വ്യാഖ്യാന തന്ത്രയുക്തിയെ സ്മരിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഇദ്ദേഹം പറയും. അതുപോലെ തന്നെ ഇദ്ദേഹം വൃദ്ധ വൈദ്യന്മാരെ ധാരാളം പറയും.

''വൃദ്ധവൈദ്യാനുസാരികാം യദാ സ
ചക്രേണ തു ഗദാനുഗതികയാ ലിഖിതം''

അതുപോലെ തന്നെ നല്ല വൈദ്യന്മാരെക്കുറിച്ച് നിറയെ സാക്ഷിത്വം അദ്ദേഹം പറയുന്നു ്. ഉദാഹരണത്തിന്,

''ബാഹുശോഷേ പിബേത് സർപ്പിർ
ഭുക്ത്വാ/തോ കല്യാണകം മഹത്
മയേവ ദൃഷ്ട്വാ സിദ്ധഫലം.''

ഞാൻ തന്നെ ക ിട്ടുള്ളതാണ് ഇത്, കൊടുത്താൽ ശരിയാവും. ഇങ്ങനെ പറയുന്ന വ്യാഖ്യാതാക്കൾ നമുക്ക് വളരെ കുറവാണ്.

അതുപോലെ തന്നെ ഇപ്പോൾ എസ്.എൻ.എ മാത്രം ഉ ാക്കുന്ന അമൃതവൃഷപടോലാദി കഷായം,

''അമൃതവൃഷപടോലം മുസ്തകം സപ്തവർണ്ണം
ഖദിരമസിത വേത്രം നിംബപത്രം ഹരിദ്രേ
വിവിധ വിഷവിസർപ്പാൻ കുഷ്ഠവിസ്ഫോടകണ്ഡൂ
അപനയതി മസൂരീം ശീതപിത്തം ജ്വരം ച''

ഒരുപക്ഷേ തൃശൂർ ഭാഗത്തുനിന്ന് പഠിക്കാൻ പറ്റിയവർ മാത്രമേ ഇത് സഹസ്രയോഗത്തിൽ ഉ ങ്കിലും ഇത് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളൂ. അഥവാ ഇപ്പോൾ ഞാൻ തിരുവിതാംകൂർകാരനാണ്, ഞാൻ എഴുതിയാലും വീട്ടിൽ ഇരിക്കത്തേയുള്ളൂ. അതിനെക്കുറിച്ച് നിശ്ചലകരൻ പറയും ''അതീവ സിദ്ധ ഫലം''. ഒരുപക്ഷേ എസ്.എൻ.എ യിൽ ഉ ായിരുന്ന ഏതോ മൂസ്സുമാർ നിശ്ചലകരന്റെ ഒരു മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ് കേട്ടോ, ക ോ ആയിരിക്കാം ഇതിവിടെ വ്യവസ്യായികമാക്കിയത്.

ഇപ്പോൾ ഭല്ലാതകത്തിന്റെ ഒരു തൈലം

''തൈലം ഭല്ലാതകാം ച പിബേത് മാസം യഥാബലം
സർവോപകാരത് ജീവേത് വർഷശതം ദ്രുമം''

ഇവിടെ ദൃഷ്ടഫലം വേദ്യം. നിശ്ചലകരന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ഒരു സ്വഭാവം ഇതാണ്.

ഏതാ ് 242 അതോറിറ്റീസിനെയാണ് അദ്ദേഹം quote ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഒന്നും, ര ുമല്ല. ഞാൻ ഇത് നോക്കിയതിൽ പിഴവുെ ങ്കിൽ കൂടാനെ വഴിയുള്ളൂ. കുറയാൻ വഴിയില്ല. അതായത് ഒരു പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ വ്യാഖ്യാനം നമ്മുടെ കയ്യിൽ വന്നില്ല. എങ്കിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ആളുകൾ ഉ ായിരുന്നോ എന്ന് ഒരിക്കലും നമ്മൾ അറിയാതെ പോവുന്ന 242ൽ കൂടുതൽ ആളുകളേയാണ് അദ്ദേഹം quote ചെയ്തത്.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ ഒന്ന്, ര ് നൂറ്റാ ിനു ശേഷം എഴുതിയതാണ് ശിവാദസസേനന്റെ തത്വചന്ദ്രിക. അത് ഇതിന്റെ തന്നെ abridge fashion ആണ്.

തത്വചന്ദ്രികക്കാരൻ നിശ്ചലകരനെ അങ്ങിങ്ങ് വിമർശിക്കുന്നുെ ങ്കിൽ പോലും അദ്ദേഹം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചത് ചക്രദത്തത്തിന്റെ മൂലപാഠത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നങ്ങളെ പരിഹരിക്കാനാണ്.

''യത് പിബതി ശയനകാലേ ശയനാരൂഢഃ
സുശീതളം നിത്യം സലിലം ശീതസംയുക്തഃ
സമുച്യതേ തേന യോജേന''

പീനസം ഉള്ള ആൾ കിടക്കാൻ നേരത്ത് പച്ചവെള്ളം കുടിച്ചിട്ട് കിടക്കുന്നു. ഇത് പ്രകൃതി ചികിത്സകാരനായിരുന്ന വർമ്മസാറിനെ ഓർപ്പിക്കുന്ന ഒരു വരി. ഞാനിന്നലെ നിശ്ചലകാരന്റെ ടീക നോക്കി അദ്ദേഹം എന്താ പറയുന്നത് എന്ന് അറിയാൻ വേ ി. പക്ഷേ നോക്കിയപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ഒരു വരിയേ അതിലില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഗതികൾ ആണ് നമ്മൾ ഈ പ്രിന്റഡ് ടെക്സ്റ്റിനെ ആശ്രയിക്കുമ്പോൾ ഉ ാവുന്നത്. കാരണം, നമ്മൾ എല്ലാവരും തന്നെ പ്രിന്റഡ് ടെക്സ്റ്റിനെ മാത്രം, അതു പറ്റുമെങ്കിൽ ആമം എന്നു ഉള്ളതിൽ undigested fever എന്ന് ട്രാൻസ്ലേറ്റ് ചെയ്ത് വായിക്കണം എന്ന ശാഠ്യത്തോടു കൂടി വായിക്കുന്ന തലമുറയാണ്. കാരണം കേരളത്തിലെ സംസ്കൃത വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലെ ഏറ്റവും ആദ്യമായിട്ടുള്ള പാഠ്യാകാരൻ അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിൽ ആമത്തിനെ കുറിച്ച് ര ് പക്ഷം പറയുന്നു ്. ഏത് പിടിക്കണമെന്ന് അറിയാൻ വയ്യ. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, ഇത് എനിയ്ക്ക് അറിയില്ല. വളരെ കൃത്യമായിട്ട് പറഞ്ഞു,

''വയം നഃ സുഖം ന ജാനീമഃ''

ഇത് എന്താണെന്ന് പറയാൻ പറ്റണില്ല്യ. ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്ന് വച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഇത് തെറ്റാണെന്നല്ല, എന്താണെന്ന് എഴുതി പിടിപ്പിക്കാൻ പറ്റണില്ല എന്ന് പറയാനുള്ള ആർജ്ജവം അദ്ദേഹത്തിനു ്. നമ്മൾ ഉടനെ പറയും, അത് അല്ല, മറ്റേതാണെന്ന് പറയും. ചക്രദത്തത്തിന്റെ ഏഴ് മാനുസ്ക്രിപ്റ്റുകൾ നമുക്ക് ഭാഗ്യവശാൽ വന്നിട്ടു ്. ദേവനാഗരി ലിപിയിലുള്ള രഘുനാഥ മണ്ഡൽ

ലൈബ്രറിയിലുള്ള ഒരു മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ് ഉ ്. ചക്രദത്തത്തിന്റെ അതുപോലെ തന്നെ, കൽക്കത്ത സംസ്കൃതകോളേജിന്റെ ശേഖരത്തിൽ ബംഗാളി ലിപിയിലുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം ''ചക്രദത്ത സംഗ്രഹം'' എന്ന പേരോടുകൂടി സൂക്ഷിച്ചിട്ടു ്. അതുപോലെ തന്നെ ''ചക്രദത്തസംഹിതം'' എന്ന പേരിൽ നാഗപട്ടണത്തുള്ള ടി.കെ. അയ്യരുടെ വീട്ടിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥവും ഉ ്. ''ചക്രദത്ത സംഗ്രഹം'' എന്ന പേരിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദേവനാഗരി ലിപിയിലുള്ളത് ഭണ്ഡാർക്കർ ഓറിയന്റൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ ഉ ്. ആ ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് നമുക്ക് നിശ്ചലകരന്റെ ടീകാ ഉള്ളത്. അതുപോലെ തന്നെ ചക്രദത്തത്തിന്റെ ടീകാ എന്ന ബംഗാളി ലിപിയിലുള്ളതായിട്ടുള്ള ഗംഗാധർ റായിയുടെ ടീകാ, ശിവദാസസേനന്റെ ടീകാ ഇവയെല്ലാം വാരണാസിയിലുള്ള സമ്പൂർണ്ണാനന്ദ സാൻസ്ക്രിറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ സരസ്വതി മഹാൾ ലൈബ്രറിയിൽ സുരക്ഷിതമാണ്. അതുപോലെ തന്നെ ബറോഡ ഓറിയന്റൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ നന്ദനാഗരി ലിപിയിൽ ഏതാ ് ഒരു താളിയോല സുരക്ഷിതമാണ്. കൽക്കട്ട ഏഷ്യാറ്റിക് സൊസൈറ്റിയുടെ കളക്ഷനിൽ നാല് മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ് സൂക്ഷിച്ചിട്ടു ്.

ഇനി ചക്രദത്തത്തിന്റെ പബ്ലിക്കേഷൻ ചരിത്രം പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ 1871 ൽ ഹരിമോഹൻദാസ് ഗുപ്ത സംവാദജ്ഞാന രത്നാകര പ്രസ്സിൽ നിന്നാണ് ആദ്യമായി ഇത് പുറത്തിറങ്ങുന്നത്. അതിനുശേഷം ജീവാനന്ദ വിദ്യാസാഗർ കാവ്യപ്രകാശ അച്ചുകൂടത്തിൽ നിന്ന് ശിവദാസസേനന്റെ ടീകയോടുകൂടി 1888-ൽ പുറത്തിറക്കി. അതിനുശേഷം ബംഗാളി ട്രാൻസിലേഷനോടുകൂടി ചന്ദ്രകുമാർ ഭട്ടാചാര്യ 1878ലും കെ.സി. സെൻ (കൈലാസചന്ദ്ര സെൻ) ശിവദാസസേനന്റെ കമന്ററിയോടുകൂടി 1882-ലും, കാശി സംസ്കൃത പ്രസ്സിൽ നിന്ന് 1883 മൂലമാത്രം ദേവനാഗരി അക്ഷരത്തിലും, Bengali translation and commentary of Sashibhooshana Kavilal Kaviratna Banerji Press, Calcutta 1887ലും, സിംഹള ട്രാൻസിലേഷനോടുകൂടി ജീനരത്നെ 1893ൽ കൊളംമ്പോയിൽ നിന്നും, ശിവദാസസേനന്റെ കമന്ററിയോടുകൂടി യശോനനന്ദന സർക്കാർ വാരണാസി സ്റ്റീം പ്രസ്സിൽ നിന്നും 1896ലും, ശിവദാസസേനന്റെ Commentary with Bengali translation കാളി പ്രസന്ന കവിശേഖര 1912ലും, തെലുങ്ക് കമന്ററിയോടുകൂടി ശിവകുല സത്യനാരായണ ശാസ്ത്രി ര ് ഭാഗങ്ങളായിട്ട് 1919ലും, സിംഹള ട്രാൻസിലേഷനോടുകൂടി എം.എസ്.വി. സമരസിംഹ കൊളംമ്പോയിൽ നിന്നും, തെലുങ്ക് പരിഭാഷയോടുകൂടി 1926-ൽ മദ്രാസ്സിൽ നിന്നും, കൂടാതെ കേരളത്തിൽ നിന്ന് ര ് പരിഭാഷകളോടുകൂടി ഇരുപത്തിനാല് വ്യത്യസ്തങ്ങളായിട്ടുള്ള എഡിഷനുകൾ ചക്രദത്തത്തിൽ ഇതുവരെ ഉ ായിട്ടു ്.

ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ ചുരുക്കുകയാണ്. എത്രത്തോളം പറ്റിയിട്ടു ് എന്നറിയില്ല. സ്ഖലിതങ്ങൾ ഉ ങ്കിൽ എന്റെ മാത്രമാണ്. ഇതിന് എല്ലാ പ്രചോദനവും നൽകിയ എന്റെ ഗുരുനാഥൻ അരുമാനൂർ പരമേശ്വരൻ സാറിന് എന്റെ ഈ പ്രബന്ധം സമർപ്പിക്കുകയാണ്. എന്തെങ്കിലും നന്മയുങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനെ പോലുള്ള ഗുരുനാഥന്മാരുടെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ മാത്രമാണ്. സ്ഖലിതങ്ങൾ എന്റേതുമാത്രം. അത് സാദരം ക്ഷമിച്ച് തിരുത്തണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.